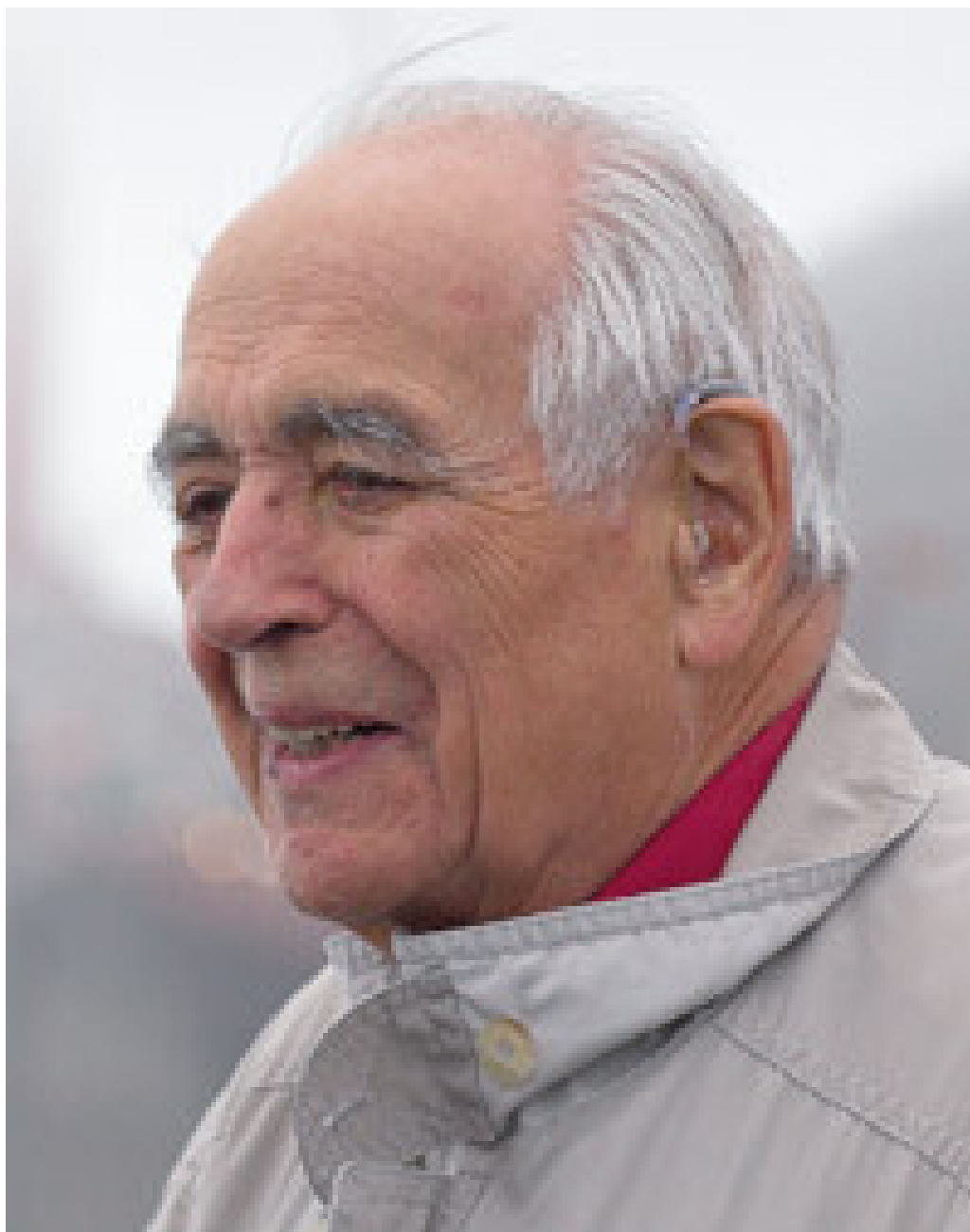

Minneord

OSS IMELLOM

Erik Maartmann-Moe døde 29.12. 2009 under et kort opphold på Ringerike sykehus, der han i så mange år hadde hatt sin base som øyelege. Han ble 86 år gammel, og døden var ikke uventet. Han hadde i senere år fått merke alderens utslag i mange organsystemer; han hadde pacemaker og kjørte handleturer med en motorisert trehjuling. Men sinnet var like våkent og nysgjerrig som alltid før. Han hadde en egen evne til å forfølge intellektuelle utfordringer, det var alltid noe interessant bakenfor som ga nye assosiasjoner.

Erik vokste opp i Oslo og var den eneste av sin legefars fire sønner som ble lege. Det ble han i Oslo i 1952. Han fulgte den gode, gamle skikken med å begynne sitt virke i de mindre sentrale strøk, i Vesterålen og Tromsø, der han startet på spesialistutdanningen. Den fortsatte han med i Gävle, Namsos og Ålesund. I 1962 slo familien seg ned i Hønefoss, der han ble regionens og vestfylkets eneste øyelege i de neste 30 år. Sammen med sin keramikerkone Kari tok han aktivt del i byens kulturelle liv.

Han var en dannet mann, i ordets beste betydning, vennlig og respektfull, interessert og interessant som samtalepartner. Han fanget opp det nye i tiden og var blant de første på Internett, men hadde også stor sans for de klassiske verdier og var en meget habil pianist.

Under krigen ble han involvert i illegalt arbeid og måtte flykte til Sverige sammen med sin eldre bror Sigval, under dramatiske forhold. Veien gikk raskt videre til England og Canada, der han avsluttet en ettårig flynavigatørutdanning ved krigens slutt. Men dette snakket han lite om.

Erik var en vennsæl mann som vil bli savnet av Kari, Erling og Janecke og barnebarn, av mange gode venner og kolleger, og erindret med glede av de ca. 36 000 pasientene som fantes i hans pasientkartotek da han avsluttet praksisen i 1992. Han vil også bli husket i Romania, der hans øyelegeutstyr og -bibliotek havnet, som ledd i en lokal innsamlingsaksjon.

Publisert: 6. mai 2010. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.10.0365

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.